Plan zarządzania klasą: przykład

Przyroda/biologia, klasa 7. Przykład do dostosowania, a nie plan prawdziwego nauczyciela.

1 Przekonania

Uczniowie zachowują się najlepiej, gdy dokładnie wiedzą, czego się od nich oczekuje, gdy czują, że ktoś zauważa ich dobre zachowanie, i gdy błąd można naprawić. Moim zadaniem jest uczyć zachowania tak samo, jak uczę przedmiotu: wyjaśniać, ćwiczyć i dawać informację zwrotną.

2 Zasady

1. Bądź gotowy: siedź na swoim miejscu z przyborami, gdy zadzwoni dzwonek.
2. Pracuj sumiennie: podejmij każde zadanie i poproś o pomoc, gdy utkniesz.
3. Szanuj ludzi i sprzęt: słuchaj, gdy ktoś mówi, i ostrożnie obchodź się ze sprzętem laboratoryjnym.
4. Pomagaj innym: dziel się wiedzą ze swoją grupą.

3 Rutyny

Wejście: uczniowie wchodzą, biorą kartę z zadaniem na rozgrzewkę z tacki przy drzwiach i w ciszy zaczynają je rozwiązywać.

Sygnał uwagi: podnoszę rękę i odliczam od pięciu. Przy zerze ręce są puste, a oczy skierowane na mnie.

Proszenie o pomoc: podczas pracy samodzielnej uczeń najpierw pyta dwie osoby z klasy, a potem podnosi rękę.

Toaleta: jedna osoba naraz, wpisuje się na listę wyjść, nie w trakcie mojego tłumaczenia.

Praca w grupach: rozmawiamy „na poziomie stolika", tak żeby słyszała nas tylko własna grupa. Pokazuje to wskaźnik hałasu na tablicy.

Wcześniejsze skończenie pracy: sprawdź pracę według kryteriów sukcesu, a potem wybierz kartę z dodatkowym wyzwaniem.

Dni laboratoryjne: okulary ochronne zakładamy, zanim ktokolwiek dotknie sprzętu. Bez okularów nie ma doświadczeń.

Wyjście: klasa wychodzi, gdy sala jest posprzątana i gdy na to pozwolę, a nie gdy zadzwoni dzwonek.

4 Docenianie pozytywnych zachowań

Na każdej lekcji przyznaję punkty za przestrzeganie czterech zasad, zwłaszcza za gotowość na początku lekcji i pomaganie innym. Uczniowie wymieniają punkty na przywileje: wybór miejsca na jeden dzień, dodatkowy dzień na oddanie zadania, wybór partnera do doświadczenia. Gdy cała klasa zbierze określoną liczbę punktów, przeprowadzamy wybrane przez nią doświadczenie. Co tydzień wysyłam do domów dwie pozytywne wiadomości, tak aby każda rodzina dostała jedną przed pierwszym świadectwem.

5 Konsekwencje

1. Spojrzenie albo stanięcie obok ucznia.
2. Ciche przypomnienie zasady.
3. Ostrzeżenie zapisane w aplikacji, żebym widział powtarzające się wzorce.
4. Logiczna konsekwencja: poprawienie zadania w ostatnich minutach lekcji, zmiana miejsca do końca lekcji albo utrata czasu w laboratorium za niewłaściwe używanie sprzętu.
5. Rozmowa po lekcji, aby uzgodnić plan.
6. Wiadomość do domu po trzecim zapisanym ostrzeżeniu w ciągu tygodnia.

Bójki, przemoc rówieśnicza i niebezpieczne zachowanie w laboratorium są od razu kierowane do szkolnej procedury.

6 Organizacja sali

Grupy czteroosobowe, z planem miejsc zmienianym przy każdym dziale. Kącik wyciszenia to ławka przy oknie. Sprzęt laboratoryjny jest w opisanej szafce; szafkę z odczynnikami otwieram tylko ja.

7 Rodziny

W pierwszym tygodniu e-mail powitalny z czterema zasadami i opisem systemu punktów. Dobre wiadomości co tydzień (zob. część 4). W razie problemów najpierw dzwonię, a dopiero potem piszę e-mail.

8 Wprowadzanie i przegląd

W pierwszym tygodniu ćwiczymy rutynę wejścia, sygnał uwagi i rutynę laboratoryjną, aż staną się automatyczne, a klasa pomaga mi napisać przykłady do każdej zasady. Przeglądam plan po sześciu tygodniach i po każdym okresie klasyfikacyjnym.